

[Finansministeren.]

Besparelse, som derved skulde indvindes fremefter, er blevet opløst af stigende Udgifter paa snart sagt alle Omraader — højere Priser, højere Lønninger, større Opgaver at varetage, forøget Hjælp til den vanskeligt stillede Del af Befolkningen, stigende Tilskud til Institutioner med Statsstøtte og meget andet.

Til denne Stigning i Driftsudgifterne kommer endvidere de meget store Beløb, som Staten gennem Beskæftigelsesfonden yder i Tilskud til beskæftigelsesfremmende Foranstaltninger. Ogsaa disse Tilskud er Driftsudgifter for Staten, men Dækningen tilvejebringes først efterhaanden i Løbet af en 10-aarig Periode. At lægge endnu mere over paa Fremtiden vilde være farligt, ikke blot fordi der efter Krigen vil være Brug for et stærkt Initiativ, men ogsaa fordi det under de nuværende Forhold vilde bidrage til at drive Priserne i Vejret og fremme inflatoriske Tendenser, hvis Staten lod andre Driftsudgifter dække ved Optagelse af Laan. Det maa derfor fastholdes, at der bortset fra Beskæftigelsesfondens Udgifter maa tilvejebringes samtidig Dækning for afholdte Driftsudgifter.

At der for selve Driftsbudgettet nu maa regnes med en Stigning i Udgifterne paa omkring 300 Mill. Kr. i Sammenligning med Udgiftsbudgettet før Krigen, er et Forhold, som maa mane til Eftertanke. Ved den Gennemgang af Budgettet, som i Fjor blev foretaget af de to af Finansministeriet nedsatte Spareudvalg, blev forskellige Beskæringer gennemført. Forholdene ændrer sig jo imidlertid hurtigt i denne Tid, og nye Spørgsmaal melder sig næsten fra Dag til Dag, og det er muligt, at der maa finde en ny Gennemgang Sted af Statens store Udgiftsbudget med Begrænsninger og Besparelser for Øje. Men desuden er der navnlig Grund til at fremhæve, at man for at undgaa, at Statens Udgiftsbudget vokser ud over det forsvarlige og overkommelige, maa være paa Vagt over for den Indstilling, som breder sig mere og mere, at Staten skal være den store Hjælper over for alle Tidens Vanskeligheder.

Medens Kravene til Statskassen vokser, lyder der samtidig Klage over de haarde Skatter. I begge Henseender gælder det om at fastholde en nøgtern Vurdering af Forholdene. Der maa vises Forsigtighed, naar Grænsen skal drages mellem det, den enkelte selv maa klare, og det, vi alle i Fællesskab skal bære. Hvad der er nødvendigt for at skabe taalelige Kaar for de daarligst stillede Medborgere, maa ydes, men over for

Ønsker om nye Fremstød, saavel som overfor Ønsker om Udvidelse af de givne Rammer for Opgavernes Løsning, maa der vises al mulig Varsomhed. Det er den Vej, man maa gaa for at holde Skatterne nede. Den Skatteudskrivning, som er nødvendig for at dække de Udgifter, det vedtages at afholde, maa, som jeg allerede har fremhævet, fremdeles foretages.

Jeg skal hermed anbefale Forslaget til Finanslov for Finansaaret 1942—43 til villig Behandling i det høje Ting.

Jeg skal dernæst tillade mig for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Udskrivning af Indkomst- og Formueskatten til Staten for Skatteaaret 1942—43*. Dette Forslag er, bortset fra Tidsbestemmelserne, ganske enslydende med den Lov om Udskrivning af Indkomst- og Formueskat til Staten, som gælder for indeværende Skatteaar.

Naar Lovforslaget fremsættes nu i Forbindelse med Forslag til Finanslov for det kommende Finansaar, har det sin Aarsag i, at Indkomst- og Formueskatten paa Finanslovforslaget, som jeg har nævnt, er budgetteret ud fra den Forudsætning, at de nugældende Regler og Satser ogsaa vil komme til Anvendelse for det kommende Skatteaar.

Jeg skal ikke her gaa nærmere ind paa Lovforslaget og heller ikke paa Spørgsmaalet om, hvorledes den Forhøjelse af Satserne, som maa forudses at blive nødvendig, naar den saakaldte Lønkat bortfalder med Udgangen af indeværende Finansaar, skal gennemføres; der vil jo blive god Tid til at gennemgaa Lovforslaget i Vinterens Løb, og jeg skal derfor indskrænke mig til at anbefale ogsaa dette Lovforslag til villig Behandling i det høje Ting.

Formanden: Dernæst har Forsvarsministeren Ordet for at fremsætte det for hans Vedkommende anmeldte Lovforslag.

Forsvarsministeren (Brorsen): Jeg skal have den Ære for det høje Folketing af fremsætte *Forslag til Lov om Bemyndigelse til midlertidig at afvige fra visse Bestemmelser i Lov Nr. 112 af 7. Maj 1937 om Hærens Ordning samt i Lov Nr. 113 af 7. Maj 1937 om Søværnets Ordning*. Ved Lov af 6. December 1940 blev der givet Forsvarsministeren Bemyndigelse til at afvige fra forskellige Bestemmelser, der findes i den bestaaende Lovgivning angaaende Hærens og Søværnets Ordning, de Love, der blev gennemført i 1937. Loven af 6. December 1940 udløber imidlertid med dette Finansaars